

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Jany Volkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **F. B. s. r. o., IČO X**
sídlem C. 7, X L.
zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Machem
sídlem Masarykovo náměstí 1/II, 377 01 Jindřichův Hradec

proti
žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce**
sídlem Květná 15, 603 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 6. 2019, č. j. SZPI/BG867-26/2018, ve věci
přestupku,

takto:

I. Rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce ze dne 3. 6. 2019, č. j. SZPI/BG867-26/2018, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku ve výši **15 342 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Jiřího Macha, advokáta se sídlem Masarykovo nám. 1/II., 377 01 Jindřichův Hradec.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci dne 5. 8. 2019 se žalobkyně domáhala, aby krajský soud zrušil rozhodnutí žalované ze dne 3. 6. 2019, č. j. SZPI/BG867-26/2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Olomouci (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 21. 12. 2018, č. j. SZPI/BG867-20/2018, in eventum aby krajský soud rozhodl, že napadené rozhodnutí se ve výroku o výši uložené pokuty mění tak, že se uložená pokuta přiměřeně snižuje.

B. Žaloba

2. Žalobkyně namítala, že se žalovaná v napadeném rozhodnutí při hodnocení majetkových poměrů žalobkyně zcela opomenula zabývat některými skutečnostmi, např. dramatickým propadem v její ekonomické situaci mezi roky 2017 a 2018. V hodnocení majetkových poměrů žalovaná zdůraznila pouze historický stav účetních závěrek za rok 2017, ale i kdyby vycházela pouze z nich, měla dospět k závěru, že uložená pokuta je pro žalobkyni likvidační.
3. Žalobkyně odkázala na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, s tím, že pokuta v posuzované věci naplňuje vymezení likvidační pokuty dle uvedeného rozhodnutí. Žalobkyně zdůraznila, že v roce 2017 vytvořila zisk z provozní činnosti ve výši 143 264 Kč a v roce 2018 ztrátu. Doplnila, že úvahy žalované o tom, že budou-li žalobkyni zaplacen pohledávky ve výši 970 167,09 Kč, mohla by při připočtení zisku z roku 2017 disponovat 900 000 Kč, jsou nepřiměřené, jelikož se žalovaná nezabývala strukturou ani vymahatelností pohledávek.
4. Žalobkyně dále namítala, že pokuta ve výši 2 000 000 Kč představuje 14násobek jejího ročního zisku v roce 2017 a je proto způsobila žalobkyni přivodit platební neschopnost.
5. V žalobě se žalobkyně dále domáhala moderace uložené pokuty.

C. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že správní orgány za spáchání přestupku ukládají pokutu, která má mít represivní, preventivní a výchovný účinek. Správní orgán tak musí stanovit takovou výši pokuty, která odpovídá závažnosti protiprávního jednání a současně bude odrazovat přestupce od obdobného jednání v budoucnu. Dle žalované správní orgán I. stupně tyto funkce pokuty zohlednil odpovídajícím způsobem a pokutu vyměřil v rámci zákonných mezí. S ohledem na skutečnost, že v dané věci došlo k souběhu více přestupků, uložil správní orgán I. stupně žalobkyni úhrnnou pokutu v souladu s § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., jako nejzávažnější vyhodnotil přestupek spočívající v nedodržení hygienických požadavků na čistotu potravinářských prostor, na ochranu potravin před kontaminací, na účinné postupy pro regulaci škůdců a na konstrukci potravinářských

prostor, aby bylo zamezeno vnikání škůdců na provozovně L. 7, X L. dne 26. 1. 2018. Správní orgán I. stupně zohlednil, že zjištěné nedostatky neumožňovaly zajistit bezpečnost zde uchovávaných potravin a tyto nedostatky byly zjištěny ve větší intenzitě (stopy po působení hlodavců). Při rozhodování o uložení pokuty a její výměry přihlížel správní orgán I. stupně k povaze a závažnosti přestupku ve smyslu § 38 zákona č. 250/2016 Sb., jakož i k dalším rozhodným skutečnostem ve smyslu § 37 zákona č. 250/2016 Sb.

7. Žalovaná zdůraznila, že správní orgán I. stupně na straně 13-14 svého rozhodnutí velmi podrobně rozebral podklady o majetkových poměrech žalobkyně, ze kterých vyvodil závěry uvedené na straně 23 rozhodnutí. Žalovaná uvedla, že se na straně 12 napadeného rozhodnutí podrobně zabývala námitkami žalobkyně stran uložení pokuty a popsala své úvahy. Oba správní orgány se tak podrobně vypořádaly s námitkou likvidačnosti pokuty (napadené rozhodnutí strana 15 a následující) a shodně dospěly k závěru, že pokuta ve výši 2 000 000 Kč není pro žalobkyni likvidační, protože nepovede sama o sobě nutně k likvidaci majetkové podstaty žalobkyně a je přiměřená jejímu protiprávnímu jednání žalobkyně. Žalovaná vysvětlila, že tyto závěry vyplývají z toho, že žalobkyně v Rozvaze za rok 2017 vykazuje peněžní prostředky v úhrnu ve výši 658 000 Kč, krátkodobé pohledávky ve výši 18 713 000 Kč a zásoby ve výši 1 417 000 Kč. Dle názoru žalované pokuta odpovídá protiprávnímu jednání žalobkyně, na jehož základě muselo dojít k uzavření provozu a rozsah nedostatků byl velký a ve větší intenzitě (nález hlodavců na potravinách a nález trusu hlodavců).
8. Žalovaná odkázala na závěr uvedený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000-62: *„Jestliže správní orgán důsledně respektoval zákonná i tato další kritéria volného správního uvážení a jejich užití v důvodech vydaného rozhodnutí řádně a přesvědčivě zdůvodnil, nelze mu vytýkat překročení mezí správního uvážení (§78 s.ř.s.).“* a rozsudek ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36: *„Soudní řád správní umožňuje správnímu soudu zohlednit hledisko přiměřenosti sankce jen v situaci, kdy je soud podle § 78 odst. 2 s. ř. s. na návrh žalobce nadán pravomocí nahradit správní uvážení a výši uložené sankce moderovat a zároveň je správním orgánem uložená sankce zjevně nepřiměřená. Prostor pro zohlednění přiměřenosti ukládané sankce podle § 78 odst. 1 s. ř. s. by byl dán pouze tehdy, pokud by vytýkaná nepřiměřenost měla kvalitu nezákonnosti, tj. v případě, že by správní orgán vybočil ze zákonných mantinelů při ukládání pokuty, jeho hodnocení kritérií pro uložení pokuty by postrádalo logiku, správní orgán by nevzal do úvahy všechna zákonná kritéria, uložená pokuta by byla likvidační apod.“* S ohledem na tyto závěry žalovaná uvedla, obě rozhodnutí správních orgánů splňují všechny zákonem požadované náležitosti, které vyplývají zejména z § 67 a násl. správního řádu a ust. § 93 zákona č. 250/2016 Sb. Odůvodnění napadeného rozhodnutí pak obsahuje výčet podkladů pro vydání rozhodnutí, úvahy, kterými se správní orgán I. stupně řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, včetně správních úvah o určení druhu a výměry trestu.
9. V posuzovaném případě tedy nejsou dle názoru žalované dány důvody pro uplatnění moderačního práva soudem.

D. Jednání soudu

10. Během jednání soudu, které se uskutečnilo dne 18. 2. 2020, zástupce žalobkyně uvedl, že žalobkyně podala u Krajského soudu v Ostravě insolvenční návrh, řízení bylo zahájeno dne 27. 1. 2020 a je vedeno pod sp. zn. KSOL 20 INS 1940/2020. K důkazu navrhl spis insolvenčního soudu sp. zn. KSOL 20 INS 1940/2020, jelikož obsahuje soupis majetku žalobkyně, její hodnotu, což by mohlo mít vliv na posouzení likvidačnosti uložené sankce. Zástupce žalobkyně doplnil, že správní orgány nezohlednily, že by žalobkyně pokutu ve stanovené výši splácela více než 10 let a její úhrada by se stala hlavním předmětem její činnosti. Pokuta však ve stanovené výši nebyla vymožitelná a správní orgány ji neindividualizovaly s ohledem na poměry žalobkyně. Z tohoto důvodu měl za to, že odůvodnění žalované by mělo být zásadně doplněno.

E. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

11. Ze správního spisu krajský soud zjistil následující skutečnosti:
12. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 21. 12. 2018, č. j. SZPI/BG867-20/2018, rozhodl tak, že je žalobkyně vinna tím, že na provozovně v L. nedodržela hygienické požadavky, a proto se dne 26. 1. 2018 se dopustila přestupku dle § 17 odst. 2 písm. c) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o potravinách“), dne 12. 2. 2018 se dopustila přestupku dle § 17 odst. 2 písm. c) zákona o potravinách, dne 2. 3. 2018 se dopustila přestupku dle § 17 odst. 2 písm. c) zákona o potravinách, dne 22. 3. 2018 se dopustila přestupku dle § 17 odst. 2 písm. c) zákona o potravinách, v období od 30. 1. 2018 do 22. 3. 2018 porušila zákaz uložený podle § 5 odst. 1 písm. a) bodu 3 zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci, a tím se dopustila přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 146/2002 Sb. Za uvedené přestupky žalobkyni správní orgán I. stupně uložil podle § 17f písm. c) zákona o potravinách úhrnnou pokutu ve výši 2 000 000 Kč, náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč a nákladů dodatečné kontroly ve výši 2 500 Kč.
13. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobkyně brojila odvoláním, které dne 16. 1. 2019 doplnila. Žalovaná napadeným rozhodnutím odvolání žalobkyně zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.

F. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“], přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
15. Krajský soud se zabýval tím, zda se správní orgány vypořádaly s likvidačností pokuty, a dospěl k závěru, že tomu tak nebylo.
16. Ukládáním pokut a jejich likvidačností se již zabýval Ústavní soud i soudy rozhodující ve správním soudnictví. Ústavní soud v nálezu ze dne 9. 9. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 52/13, uvedl, že lze o likvidačností pokuty hovořit v případech, „*v nichž pokuta natolik přesáhne možné výnosy z podnikání, že se podnikatelská činnost v podstatě stává bezúčelnou (tj. směřující pouze k úhradě uložené pokuty po značné časové období)*“. Rozšířený senát Nejvyššího

správního soudu v usnesení ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, vyslovil, že „*tam, kde si závažnost spáchaného deliktu či další relevantní okolnosti vyžádají v rámci rozmezí, které zákon pro daný delikt předpokládá, takovou intenzitu sankce, že nebude možné riziko likvidačního působení pokuty na osobu pachatele bez dalšího vyloučit, bude nutné, aby se správní orgán zjišťováním osobních a majetkových poměrů pachatele důkladněji zabýval a přihlédl k nim do té míry, aby výsledná pokuta byla sice citelným zásahem do jeho majetkové sféry, nikoli však zásahem vzhledem ke svému účelu nepřiměřeným, který má likvidační účinky. Správní orgán by měl přitom hodnotit osobní a majetkové poměry pachatele správního deliktu ke dni svého rozhodování, nikoliv k okamžiku spáchání deliktu*“. V nyní posuzované věci není sporu o tom, že došlo k souběhu pěti přestupků, přičemž čtyři přestupky byly typově závažnější spočívající v nedodržení hygienických požadavků na čistotu potravinářských prostor, na ochranu potravin před kontaminací, na účinné postupy pro regulaci škůdců a na konstrukci potravinářských prostor, aby bylo zamezeno vnikání škůdců na provozovně žalobkyně. Za tyto přestupky lze uložit podle § 17f písm. c) zákona o potravinách sankci až do výše 10 000 000 Kč. Správní orgán I. stupně zohlednil, že zjištěné nedostatky neumožňovaly zajistit bezpečnost zde uchovávaných potravin a tyto nedostatky byly zjištěny ve větší intenzitě. Za protiprávní jednání žalobkyně stanovil pokutu ve výši 20 % horní hranice zákonné sazby za daný přestupek, tedy pokutu ve výši 2 000 000 Kč.

17. Správní orgán I. stupně následně zkoumal majetkové poměry žalobkyně na straně 23 svého rozhodnutí a uvedl: „*Dále správní orgán přihlédl k majetkovým poměrům obviněného. V Rozvaze za rok 2017 obviněný vykazuje aktiva ve výši 21 064 000 Kč (aktiva celkem netto – časové rozlišení netto) v rámci aktivit v Rozvaze za rok 2017 vykazuje peněžní prostředky v úhrnu ve výši 658 000,-Kč, krátkodobé pohledávky ve výši 18 713 000,-Kč a zásoby ve výši 1 417 000,-Kč. Obviněný vykazuje krátkodobé závazky zarok 2017 ve výši 20 182 000,-Kč. Obviněný vykazuje po odečtení krátkodobých závazků z úhrnu aktiv (peněžní prostředky, krátkodobé pohledávky a zásoby) + 606 000,-Kč. Obviněný vykazuje v Rozvaze ke dni 30. 11. 2018 aktiva ve výši 3 368 000,-Kč (aktiva celkem netto – časové rozlišení netto), v rámci aktiv v Rozvaze vykazuje peněžní prostředky v úhrnu ve výši 952 000,-Kč, krátkodobé pohledávky ve výši 1 392 000,-Kč a zásoby ve výši 108 000,-Kč. Obviněný vykazuje krátkodobé závazky ve výši 2 528 000,-Kč. Obviněný vykazuje po odečtení po odečtení krátkodobých závazků z úhrnu aktiv (peněžní prostředky, krátkodobé pohledávky a zásoby) částku minus 76 000,-Kč.*

Z výkazu zisku a ztráty za rok 2017 vyplývá, že obviněný generuje ze svojí provozní podnikatelské činnosti za průměrné měsíční období výnosy ve výši 3 131 500,-Kč (tržby z prodeje výrobků a služeb + tržby za prodej zboží/12) a na dosažení těchto výnosů vynakládá běžné provozní náklady v průměrné měsíční výši 3 111 500,-Kč (výkonová spotřeba včetně nákladů vynaložených na prodané zboží + osobní náklady) /12). Je tak zřejmé, že v průměru při pokrytí nutných provozních nákladů na činnost je přesah výnosů měsíčně průměrně 20 000,-Kč. Z výkazu zisku a ztráty k 30. 11. 2018 vyplývá, že obviněný generuje ze svojí provozní podnikatelské činnosti za průměrné měsíční období výnosy ve výši 1 125 083,-Kč (tržby z prodeje výrobků a služeb + tržby za prodej zboží/12) a na dosažení těchto výnosů vynakládá běžné provozní náklady v průměrné měsíční výši 1 165 333,-Kč (výkonová spotřeba včetně nákladů vynaložených na prodané zboží + osobní náklady) /12). Je tak zřejmé, že v průměru při pokrytí nutných provozních nákladů na činnost obviněný vykazuje částku minus 40 250,-Kč.

Obviněný ke dni 30. 11. 2018 vykazuje závazky (pasiva), které dosud neuhradil v úhrnné výši 219 547,83,-Kč a vykazuje pohledávky (aktiva) v úhrnné výši 970 167,09,-Kč, které mu mají být uhrazeny. Při úhradě těchto závazků a prodeji, resp. vymožení těchto pohledávek, obviněný vykazuje přesah 750 619,26,-Kč. Z přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2017 vykazuje zisk 143 264,-Kč“.

18. Na rozhodnutí správního orgánu I. stupně reagovala žalobkyně odvoláním, v jehož doplnění ze dne 16. 1. 2019 uvedla, že pokutu považuje za neobhajitelnou, neodůvodněnou a zcela likvidační. Žalobkyně v odvolání namítala, že není zřejmé, na základě jakých skutečností, co se týče majetkových poměrů, byla sankce uložena. Brojila proti tomu, že správní orgán I. stupně odůvodnění výše pokuty neindividualizoval, špatně posoudil škodlivost jednání, nezohlednil to, že šlo o prvopachatele a že přestupek zůstal bez následků. Pokuta má pouze funkci likvidační, přičemž žalobkyně není schopna ani za cenu vlastního úpadku zajistit ani úhradu desetiny uložené pokuty, a v případě právní moci a vykonatelnosti takového rozhodnutí bude nucena podat insolvenční návrh, aby neohrozila majetková práva svých věřitelů.
19. Žalovaná se vypořádala s odvolací námitkou týkající se likvidačnosti uložené pokuty na straně 15 napadeného rozhodnutí tak, že citovala shora uvedené závěry správního orgánu I. stupně a uvedla, že vůči jeho závěrům nemá námitek. Doplnila, že „*odvolací orgán má v tomto případě za to, že pokuta 2 000 000,-Kč není pro obviněného likvidační ve smyslu shora uvedeného usnesení NSS (nepovede sama o sobě nutně k likvidaci majetkové podstaty obviněného) a je naopak přiměřená protiprávnímu jednání obviněného, zejména s poukazem na zjištění prvostupňového orgánu, kdy obviněný v Rozvaze za rok 2017 vykazuje peněžní prostředky v úhrnu ve výši 658 000 Kč, krátkodobé pohledávky ve výši 18 713 000,-Kč a zásoby ve výši 1 417 000 Kč“*. Takovéto posouzení likvidačnosti pokuty však není dle krajského soudu dostatečné.
20. V nyní posuzované věci bylo potřeba se v rámci napadeného vypořádat s tím, že je žalobkyně malou společností s omezenými zdroji, přičemž předložené důkazy vypovídají o tom, že se finanční situace žalobkyně v roce 2017 oproti roku 2018 zhoršila. Uvedené skutečnosti nevylučují uložení pokuty, která se citelně dotkne finanční situace žalobkyně, přesto musí být tato pokuta individualizovaná tak, aby nevedla k přímé likvidaci společnosti. Tím by jinak byla zcela popřena preventivní funkce pokuty.
21. Jak vyplynulo z výše uvedených citací, správní orgány ve svých rozhodnutích pouze popsaly údaje, které obsahovaly žalobkyní předložené důkazy, tedy popsaly seznam majetku žalobkyně, aniž by učinily řádnou a přezkoumatelnou úvahu o tom, zda pokuta ve výši 2 000 000 Kč nebude mít za následek zásadní zhoršení finanční situace žalobkyně vedoucí k její likvidaci a nebude nepřiměřená k majetkovým možnostem žalobkyně. Žalovaná se i přes konkrétní odvolací námitky likvidačností pokuty blíže nezabývala, nevysvětlila, jak zásadní bude mít pokuta dopad na finanční situaci a fungování žalobkyně. Tuto skutečnost nezhojila ani odkazem na rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který se omezil pouze na podrobný popis majetku a finančních toků žalobkyně, aniž by o věci taktéž blíže uvažil. Žalovaná v napadeném rozhodnutí popsala toliko skutečnosti vyplývající z rozvahy za rok 2017, konkrétně že žalobkyně v „*rozvaze za rok 2017 vykazuje peněžní prostředky v úhrnu ve výši 658 000 Kč, krátkodobé pohledávky ve výši 18 713 000,-Kč*

a zásoby ve výši 1 417 000 Kč“, aniž by uvedla a posoudila vývoj finanční situace žalobkyně na základě údajů z rozvahy z roku 2018, kterou jí žalobkyně taktéž předložila a ve které žalobkyně vykazovala peněžní prostředky ve výši 952 000 Kč, krátkodobé pohledávky ve výši 1 392 000 Kč a zásoby ve výši 108 000 Kč. Krajský soud poznamenává, že požadované úvahy žalovaná učinila během jednání u krajského soudu, čímž však nelze zhojit nedostatky napadeného rozhodnutí.

22. Krajský soud zjistil, že správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí, na které žalovaná odkázala, toliko vyslovil, že *„při úhradě těchto závazků a prodeji, resp. vymožení těchto pohledávek, obviněný vykazuje přesah 750 619,26,-Kč. Z přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2017 vykazuje zisk 143 264,-Kč“*. Z uvedeného vyplývá, že správní orgán I. stupně vycházel z toho, že žalobkyně by mohla disponovat 893 883,26 Kč, přičemž pokutu stanovil ve výši 2 000 000 Kč. To znamená, že výše pokuty více než jednonásobně převyšovala prostředky, které měla mít žalobkyně dle správního orgánu I. stupně k dispozici. Krajský soud nevylučuje, že by správní orgány mohly uložit žalobkyni i pokutu likvidační. Jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, je *„nutno připustit sice spíše ojedinělé, ale přesto za mimořádných okolností přípustné výjimky ze zákazu likvidačního charakteru pokut ukládaných za jiné správní delikty právnickým osobám. Bude tomu tak u zvlášť závažných správních deliktů spáchaných právnickými osobami, nebo v situaci, kdy se právnická osoba závažných správních deliktů dopouští opakovaně a předchozí mírnější sankce se ukázaly jako neúčinné, nebo v případech, kdy samotná právnická osoba byla fakticky založena za účelem provádění protiprávní činnosti, a je zde tak velmi silný veřejný zájem na tom, aby tato právnická osoba v daném oboru činnosti již nepůsobila, a zároveň podle příslušné právní úpravy není možné za daný správní delikt uložit právnické osobě trest zákazu činnosti či jiný trest s obdobným účinkem. Za zcela mimořádných okolností by bylo dle přesvědčení rozšířeného senátu nutno připustit uložení likvidační pokuty i podnikající fyzické osobě, a to právě v situaci, kdy požadovaného účelu trestu již nemůže být dosaženo mírnějšími pokutami a zároveň není možné volit pro tento účel jiný druh sankce. I likvidační výše pokuty může za těchto výjimečných okolností odpovídat zásadě proporcionality, z níž vycházel Ústavní soud ve výše zmíněných nálezech, a být tedy v souladu s ústavním pořádkem“*. Jak vyplývá z citovaného rozhodnutí, v případě, že správní orgány chtěly cíleně žalobkyni uložit likvidační pokutu, měly povinnost podrobně zdůvodnit, proč k tomuto postupu přistoupily, což taktéž neučinily. Takováto případná úvaha v napadeném rozhodnutí také chybí.
23. Z výše uvedených důvodů dospěl krajský soud k závěru, že popis majetku a sdělení o tom, s jakými prostředky by mohla žalobkyně disponovat, není pro posouzení likvidačnosti pokuty dostatečné. Žalovaná se měla blíže zabývat argumentací žalobkyně a řádně popsat své úvahy o tom, proč dle jejího názoru není výše pokuty likvidační či z jakých důvodů přistoupila k uložení likvidační pokuty. S ohledem na uvedené skutečnosti shledal krajský soud žalobní námitky o nedostatečném posouzení této otázky důvodnými.
24. Krajský soud na závěr dodává, že z důvodu, že napadené rozhodnutí zrušil pro nedostatečné vypořádání námitky likvidačnosti pokuty, samostatnou úvahu o této otázce nečinil, proto neprovedl k důkazu spis sp. zn. KSOL 20 INS 1940/2020. Ze shodných důvodů krajský soud nemohl přistoupit ani k samostatné úvaze o výši pokuty a k její

případné moderaci, protože povinností žalované bude v dalším řízení nově posoudit výši pokuty s ohledem na majetkové poměry žalobkyně.

G. Závěr a náhrada nákladů řízení

25. S ohledem na výše uvedené závěry krajský soud zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené pro nezákonnost a vady řízení. Současně krajský soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Povinností žalované bude v dalším řízení učinit přezkoumatelnou úvahu o tom, zda vzhledem k majetkovým poměrům žalobkyně lze uloženou pokutu považovat za likvidační či nikoli. Žalovaná je právním názorem soudu vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
26. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení procesně úspěšná žalobkyně má vůči žalované právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně v celkové výši **15 342 Kč** tvoří: 1) zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a 2) náklady za zastupování advokátem, stanovené v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“), jako odměna za zastupování ve výši 9 300 Kč za 3 provedené úkony právní služby (převzetí věci, sepsání žaloby, účast u jednání soudu dne 18. 2. 2020) dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) AT, tj. 3 100 Kč za jeden úkon, a dále náhrada hotových výdajů za provedené úkony ve výši 900 Kč dle § 13 odst. 4 AT, tj. 300 Kč za jeden úkon právní služby. Jelikož je zástupce žalobkyně plátcem DPH, náleží mu zvýšení odměny a hotových výdajů o 21 % z částky 10 200 Kč, tj. 2 142 Kč.
27. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení žalobkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 18. února 2020

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu